

ผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว Ideal leader in Lao literature

ณภัทรสรา ดาวชาวะ^{*1}
Naphatsara Daosawa^{*1}

Received: January 16, 2025

Revised: April 27, 2025

Accepted: April 29, 2025

CHOPHAYOM JOURNAL

^{*1}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{*1}Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

^{*1}(E-mail: Naphatsara.d@msu.ac.th)

^{*}Corresponding Author

ชื่อหนังสือ : ผู้นำอุทกภัยในวรรณคดีลาว

ชื่อผู้เขียน : พอน เพ็งปinya

จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์สมาคมนักประพันธ์ลาว

จำนวนหน้า : 137 หน้า

ปีที่พิมพ์ : 2024

ISBN : ไม่มี

เนื้อหา

วรรณคดี เป็นงานเขียนที่สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อมุ่งให้ความรู้ ความบันเทิง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ยังบรรจุเรื่องราวของยุคสมัย สะท้อน ความคิดความเชื่อวิถีชีวิต และมีคุณค่าทางด้านสังคม ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม ในการศึกษาวรรณคดีจึงมีหลายแง่มุมที่น่าสนใจ หนังสือเรื่อง “ผู้นำ อุดมคติในวรรณคดีลาว” เป็นผลงานของพอน เพ็งปันยา นักเขียนหญิงและ อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยสุพานวง จังหวัดหลวงพระบาง สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้เขียนศึกษาค้นคว้า เรียบเรียง และวิเคราะห์ ลักษณะผู้นำในอุดมคติที่ปรากฏในวรรณคดีลาว ทั้งวรรณคดีสมัยอาณาจักรล้าน ช้างและวรรณกรรมลาวปัจจุบัน เช่น เรื่องท้าวจันทะคาด และเรื่องฟองเดือนแก้ว ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางวรรณคดีซึ่งผู้เขียนมองว่าวรรณคดีเป็นกระจก สะท้อนสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ แม้ว่าวรรณคดีจะเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ที่สร้างขึ้นตามจินตนาการ แต่แน่นอนว่าย่อมมีการสอดแทรกแนวความคิด วิถี ชีวิตของคนในสังคมแต่ละยุคสมัยร่วมด้วย ผู้เขียนสะท้อนลักษณะต่าง ๆ ของ ผู้นำจากวรรณคดี ในคำนำของหนังสือ ผู้เขียนได้เสนอจุดประสงค์ของการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน และช่วยให้สังคมได้เรียนรู้แบบอย่างอันดีของ ผู้นำในอุดมคติ สามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ หนังสือผู้นำ ในอุดมคตินี้ ผู้เขียนแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท

บทที่ 1 บทนำ ผู้เขียนกล่าวถึงความสำคัญของวรรณคดีในฐานะมรดก ล้ำค่าของชาติ แสดงให้เห็นความสำคัญของวรรณคดี ซึ่งเป็นผลผลิตจากการ สร้างสรรค์ของประชาชนในสังคม ผู้เขียนกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดี กับสังคมลาวว่าวรรณคดีถือว่าเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนและของชาติ การ ประพันธ์เป็นการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของคนสืบ ต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ลักษณะของคนหรือตัวละครที่ได้ประพันธ์ขึ้น มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิต ประเพณี แม้ว่าบางตัวละครสมมติขึ้น การกำหนดบทบาทตัว

ละครเพื่อสร้างให้เกิดความดึงดูดใจ การสร้างจึงอาจมีลักษณะความเป็นอุดมคติ หรือที่เรียกว่าความปรารถนาของยุคสมัย ตัวอย่างวรรณคดีของลาวที่เป็นที่รู้จัก มีหลายเรื่อง เช่น ท้าวฮุ่งท้าวเจ็ท สักขีศิลป์ชัย ผู้เขียนได้เลือกตัวบทจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องท้าวเจ็ทไท ท้าวจันทะคาด และฟองเดือนแก้ว เป็นตัวบทสำคัญ ในการวิเคราะห์ ตัวละครเหล่านี้สะท้อนภาพลักษณ์ความเป็นผู้นำ ดังตัวอย่าง ลักษณะของผู้นำที่ปรากฏในวรรณคดีสมัยล้านช้าง มีลักษณะสำคัญคือคนมีศีลธรรม นอกจากนี้ผู้เขียนยังพบทวนการศึกษาวรรณคดีในประเด็นต่าง ๆ เช่น ภาพลักษณ์ตัวละครหญิง ผู้นำในอุดมคติของชาวพื้นเมือง

บทที่ 2 รูปร่างและตัวละครผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว บทนี้ผู้เขียนนำเสนอลักษณะรูปร่าง ท่าทางของตัวละครผู้นำในอุดมคติ เริ่มตั้งแต่วัยเด็ก วัยหนุ่ม และวัยผู้ใหญ่ ผู้เขียนวิเคราะห์ผ่านบทพรรณนาลักษณะท่าทาง รูปร่าง ยกตัวอย่าง รูปร่างจากตัวละครชื่อท้าวเจ็ทไท ที่มีรูปร่างใหญ่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป สะท้อนความพิเศษของตัวละครที่มีลักษณะผู้นำ กล่าวคือมีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง และมีพลังกำลังเพื่อเป็นผู้นำของประชาชนคล้ายกับตัวละครในเรื่องจันทะคาด กล่าวคือท้าวจันทะคาดมีลักษณะรูปร่างกำยำมากกว่าชายหนุ่มทั่วไป กล่าวโดยสรุป รูปร่างและลักษณะตัวละครในอุดมคติในบทพรรณนาวรรณคดีจะเสนอภาพผู้นำที่มีความเข้มแข็งทางด้านร่างกาย มีสุขภาพแข็งแรง มีพลังกำลัง มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง เช่น วิชาอาคม มีลักษณะความพิเศษกว่าบุคคลอื่น ๆ เช่น ท้าวเจ็ทไท มีความแข็งแรงมาก ดังคำกล่าวที่ว่า “กินข้าวเจ็ดหวด ดื่มน้ำเจ็ดไห” สะท้อนภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย ส่วนในวรรณกรรมปัจจุบันเช่น เรื่องฟองเดือนแก้ว เสนอภาพความแข็งแกร่ง ว่องไว สุขภาพแข็งแรงของนักรบปฏิบัติความน่าสนใจของบทนี้คือการเชื่อมโยงให้เห็นลักษณะภายนอกของผู้นำทั้งวัยเด็กวัยหนุ่มและวัยชรา มุ่งเน้นให้เห็นความแข็งแรงของร่างกาย และความแข็งแรงของจิตใจ การมีความแข็งแรงจะทำให้สามารถช่วยเหลือประชาชนได้ในด้านลักษณะอื่น ๆ เช่น ผิวพรรณ อารมณ์กาย ไม่ได้มีลักษณะเฉพาะเจาะจงว่า

จะต้องมีผิวพรรณดี นุ่มนวลเท่านั้น แต่มีหลากหลาย เช่น ผิวดำแดง

บทที่ 3 นิสัยใจคอของตัวละครผู้นำในอุดมคติ บทนี้นำเสนอลักษณะนิสัยใจคอของตัวละครผู้นำอุดมคติ โดยพิจารณาภาพตัวละครในท่าทางต่าง ๆ เช่น การเดิน การนั่ง การยืน สะท้อนลักษณะความเป็นผู้นำ นิสัยใจคอที่มีความเอื้อเพื่อ ช่างสังเกต ลักษณะท่าทางการเดิน การยืน ผู้เขียนมองว่าเป็นสัญลักษณ์ที่นำเสนอให้เห็นความอดทนเข้มแข็งของผู้นำ การวางตัวกับผู้คนทั่วไป และสะท้อนความฉลาดหลักแหลม นอกจากนี้ลักษณะนิสัยใจคอของผู้นำยังสะท้อนผ่านความคิดและการกระทำ โดยเฉพาะทัศนคติเรื่องความไม่เห็นแก่ตัว การเสียสละเพื่อผู้อื่น และการประนีประนอมด้วยคำพูดที่อ่อนโยน ความซื่อสัตย์ เคารพผู้อื่นทั้งฐานะที่ด้อยกว่าและสูงกว่า ความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ทั้งในครอบครัวและสังคม คุณลักษณะเหล่านี้กลายเป็นลักษณะสำคัญของตัวละครผู้นำในอุดมคติ กล่าวได้ว่านิสัยใจคอของผู้นำไม่เพียงแต่เป็นคนกล้าหาญ เข้มแข็งเท่านั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความอ่อนโยนกลับเป็นคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้ร่วมงาน และลักษณะนิสัยเหล่านี้ช่วยแก้ไขปัญหาลดได้ดีกว่าการใช้พลังกำลังอีกด้วย

บทที่ 4 การเคลื่อนไหวของตัวละครผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว บทนี้กล่าวถึงลักษณะการกระทำที่เป็นคุณสมบัติของตัวละคร โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การเรียนรู้วิชาการด้านต่าง ๆ และความกล้าหาญ ในเรื่องการเรียนรู้วิชาการด้านต่าง ๆ ลักษณะผู้นำในวรรณคดีมีความรู้ในด้านฮัตคองประเพณี สามารถปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตัวอย่าง การสรงน้ำพระพุทธรูป และพ่อแม่ครูบาอาจารย์ในงานปีใหม่ เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมลาว การรู้ธรรมเนียมปฏิบัติในฐานะผู้นำและสามารถใช้ชีวิตในสังคมตามคอง 14 ซึ่งเป็นวิถีปฏิบัติของประชาชนลาว เช่น การถือศีล 5 และศีล 8 การไม่พูดคำหยาบ ไม่อยากได้ของผู้อื่นเป็นของตน หลักการเหล่านี้สะท้อนภาพผู้นำที่มีคุณธรรม นอกจากประเพณีดินในศีลธรรมและขนบประเพณี ผู้นำใน

วรรณคดียังต้องมีความรู้ด้านอื่น ได้แก่ การมีวิชาอาคม การรู้จักใช้อาวุธ ความรู้ด้านการปกครอง ในการมีวิชาอาคมเพื่อป้องกันสิ่งชั่วร้าย สามารถร่ายมนต์เพื่อกำจัดปัดเป่ามนต์ดำ สามารถใช้คาถาอาคมเพื่อรักษาผู้ป่วย นอกจากนี้ยังสามารถอ่านคาถาภาษาบาลีสันสกฤตได้ ในการรู้จักใช้อาวุธนำเสนอให้เห็นความสามารถของผู้นำในการเลือกใช้อาวุธในชีวิตประจำวัน และเพื่อต่อสู้ป้องกันตัว ในด้านการปกครอง ผู้นำต้องมีความรู้ความสามารถในการสร้างความเป็นปึกแผ่นสามัคคีก่อนที่จะบริหารบ้านเมืองต้องรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งผู้ใกล้ชิดและมีวาทศิลป์ในการสื่อสารกับประชาชน ผู้คนต่างถิ่นเพื่อสร้างความร่วมมืออันดีระหว่างกัน รู้จักการวางแผนงาน และการสร้างกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง ประเด็นสุดท้ายในบทนี้กล่าวถึงความกล้าหาญของผู้นำเพื่อให้ประเทศชาติมีความสงบร่มเย็นเป็นปึกแผ่น ผู้นำต้องรู้จักการต่อสู้ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับผี สัตว์ และอื่น ๆ ความกล้าหาญที่จะปกป้องประชาชน ปรากฏในวรรณคดีสมัยล้านช้างและวรรณกรรมลาวปัจจุบัน ความเก่งกล้าเหล่านี้เป็นลักษณะผู้นำที่ประชาชนต้องการ

บทที่ 5 สรุป บทนี้ผู้เขียนสรุปและเชื่อมโยงสาระสำคัญที่กล่าวถึงในหนังสือในแต่ละบท คือ สรุปเนื้อหาบทที่ 2-4 ในแต่ละประเด็น ได้แก่ ลักษณะรูปร่างของผู้นำอุดมคติ นิสัยใจคอของตัวละครผู้นำในอุดมคติ ความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและความกล้าหาญ การปฏิบัติตามกฎระเบียบกฎหมาย การนำกฎหมายมาลงโทษผู้กระทำผิด การเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือประชาชน เป็นต้น ผู้เขียนเสนอว่าลักษณะผู้นำต้องมีองค์ประกอบทั้งสามด้านจึงจะเป็นผู้นำอุดมคติของประชาชน

บทวิจารณ์

“ผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว” เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนรวบรวม วิเคราะห์ ลักษณะผู้นำในวรรณคดีในอดีตและวรรณกรรมปัจจุบันของลาวไว้อย่างน่าสนใจ โดย

ให้ความสำคัญกับวรรณคดีสมัยล้านช้างและวรรณกรรมปัจจุบัน ได้แก่ เรื่อง ท้าวเจ็ดไห ท้าวจันทะคาด ฟองเตือนแก้ว ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่กล่าวถึงการ ปฏิวัติและสะท้อนภาพผู้นำการปฏิวัติที่โดดเด่น ผู้วิจารณ์มีความเห็นสำคัญ เกี่ยวกับหนังสือเรื่องนี้มี 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก ความน่าสนใจของหนังสือเล่มนี้ ในด้านขอบเขตของ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ผู้เขียนแสดงชัดเจนถึงตัวบทที่ใช้ในการวิเคราะห์ เหตุผลและความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูล แม้ว่าการศึกษาภาพลักษณ์ ความเป็นชายในวรรณคดีจะมีอยู่หลายเรื่อง แต่การเฉพาะเจาะจงไปที่ลักษณะ สำคัญของการเป็นผู้นำในอุดมคติเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง นอกจากผู้เขียน วิเคราะห์ภาพลักษณ์ผู้นำในอุดมคติที่ปรากฏในวรรณคดีแล้ว ยังพยายาม เชื่อมโยงให้เห็นในงานวรรณกรรมปัจจุบันที่ใช้ตัวละครนักปฏิวัติเป็นแบบแผน สำคัญในการจัดวางความเป็นผู้นำในอุดมคติ โดยให้เหตุผลสำคัญว่าเป็นตัว ละครที่สะท้อนถึงลักษณะผู้นำที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์สังคม โดยเฉพาะการ ปกครองและการปฏิวัติ อีกทั้งวรรณคดีที่นำมาศึกษาได้เสนอลักษณะผู้นำที่ครบ ถ้วนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยชรา ดังนั้นในแง่หนึ่งวรรณคดีจึงไม่เพียงแต่สะท้อน ภาพสังคมในแต่ละยุคสมัย แต่ผู้เขียนกำลังจะสื่อสารไปไกลกว่านั้นว่าวรรณคดี ยังกำหนดคุณลักษณะของผู้นำในแต่ละยุคสมัยด้วย วรรณกรรมนอกจาก สะท้อนภาพสังคม ในแง่หนึ่งอาจกำลังเสนอให้เห็นความต้องการและความคาดหวัง ของสังคมด้วย โดยเฉพาะผู้นำที่เป็นหมุดหมายสำคัญของการสร้างชาติ พัฒนาชาติ เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและความเชื่อของสังคมร่วมด้วย งานของ พอน เพ็งปันยา จึงไม่เพียงนำเสนอความเป็นอดีตผ่านตัวบทวรรณกรรม แต่ กำลังสนใจที่จะพยากรณ์ลักษณะผู้นำอุดมคติของอนาคตอีกด้วย หมายรวมถึง ความปรารถนาของสังคมที่ต้องการผู้นำในลักษณะใด ซึ่งผู้เขียนกล่าวถึงความ สำคัญไว้ว่าไม่ว่าสังคมยุคสมัยใดก็ตาม ล้วนแต่ต้องการบุคคลที่มีความสามารถ เป็นผู้นำ การตีความคำว่า “ความสามารถ” นี้อาจหมายถึงบุคลิกลักษณะ

ท่าทาง พฤติกรรมการแสดงออก รวมถึงความรู้ความสามารถด้านอื่น ๆ วัตถุประสงค์ของผู้เขียนและกรอบการศึกษาจึงชัดเจน อย่างไรก็ตามสำหรับผู้อ่านที่ไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีลาวที่นำมาศึกษา ได้แก่ ท้าวเจ็ดไห ท้าวจันทะคาด และฟองเดือนเก่ามาก่อน หากผู้เขียนได้เกริ่นนำหรืออธิบาย ขยายความตัวบทที่ใช้ศึกษาอย่างสังเขป เช่น เรื่องย่อ ตัวละคร ยุคสมัยของการ แต่ง ประวัติศาสตร์ และความสัมพันธ์กับสังคม และอธิบายให้เห็นว่าทั้งสามเรื่อง ได้รับความนิยมนอย่างไร และบทบาทของตัวละครที่ใช้ศึกษามีความสำคัญอย่างไร เช่น มีการศึกษาอย่างกว้างขวาง เป็นวรรณกรรมที่ได้รับรางวัล หรือได้รับยกย่อง หรือไม่อย่างไร หรือมีการใช้ตัวบทเป็นบทอ่านประกอบในรายวิชาการวรรณคดีของ ระบบการศึกษา จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความสำคัญของวรรณคดีแต่ละเรื่อง เข้าใจ บริบทและความสัมพันธ์ของวรรณคดีกับสังคมได้มากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง ในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เขียนแบ่งออกเป็น 3 บท ได้แก่ ลักษณะรูปร่างของตัวละคร ลักษณะนิสัยบุคลิกท่าทางของตัวละคร และ ความรู้ความสามารถของผู้นำในอุดมคติ ผู้เขียนเรียบเรียงและอธิบายลักษณะ ความเป็นผู้นำในอุดมคติตามประเด็นที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะการอธิบายรูปร่างตัวละคร แบ่งเป็นวัยเด็ก วัยรุ่นและวัยชรา และมีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะร่างกายและ ลักษณะท่าทาง เช่น ผิวพรรณ การแต่งกาย เครื่องประดับ โดยยกบทกลอนที่เกี่ยวข้องมาประกอบ ผู้วิจารณ์มองว่าการเรียบเรียงเนื้อหาดังกล่าวสัมพันธ์กับ ชื่อตัวละครที่ผู้เขียนนำมาศึกษา ได้แก่ ท้าวเจ็ดไห ท้าวจันทะคาด และตัวละคร ในเรื่องฟองเดือนเก่า โดยแบ่งเป็นวัยเด็ก วัยกลางคน วัยชรา รวมถึงเสนอรูป พรรณสัณฐาน ลักษณะท่าทาง อาวุธที่ใช้ประจำกาย ตามเนื้อหาที่ผู้เขียนเสนอไว้ นั้น น่าจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพลักษณ์ของตัวละครชัดเจนขึ้น เช่น ท้าวเจ็ดไห มี ลักษณะแตกต่างจากเด็กทั่วไปตั้งแต่เด็ก กล่าวคือมีพลังกำลังมากกว่าเด็กทั่วไป มีรูปร่างสูงใหญ่ สามารถกินข้าวหมดเม็ดเม็ด ดื่มน้ำหมดเม็ดเม็ด ความแข็งแรง ของร่างกายนี้ เชื่อมโยงไปสู่ความสามารถในการปกป้องผู้อื่นได้ในฐานะผู้นำ

ทั้งนี้การพรรณนาลักษณะตามชื่อตัวละคร โดยไม่แบ่งประเด็น อาจจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะตัวละครผู้นำนามากกว่าการกล่าวถึงแยกเป็นประเด็น และไม่ได้กล่าวถึงทุกตัวละคร ส่วนบทที่ 3 ว่าด้วยลักษณะนิสัยใจของตัวละครผู้นำ แบ่งเป็น 2 ประเด็นคือ อิริยาบถคือท่าทางต่าง และลักษณะแนวคิด อย่างไรก็ตามผู้เขียนยังแบ่งประเด็นที่อาจทับซ้อนกันอยู่ เช่น เรื่องการฝ่าฟันอุปสรรค ดังนั้นควรแบ่งประเด็นต่าง ๆ ให้ชัดเจนว่าอุปสรรคของการเป็นผู้นำได้แก่อะไรบ้าง อย่างไรก็ตามแนวทางการเรียบเรียงข้อมูลมีหลากหลายวิธีอาจต้องคำนึงถึงความรู้และความเข้าใจของผู้อ่านเป็นสำคัญด้วย สำหรับในบทที่ 4 ที่กล่าวถึงความรู้ความสามารถของผู้นำ โดยเฉพาะกล่าวถึงวิชาความรู้ของผู้นำ ที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ คือความรู้ในเชิงการเมืองการปกครอง ความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และการปฏิบัติตนวัฒนธรรม บทนี้สะท้อนภาพลักษณ์ของผู้นำในอุดมคติที่ชัดเจนเหมาะสมดี และชี้ให้เห็นว่านอกจากรูปลักษณ์ที่พิเศษกว่าผู้อื่น วิชาการและความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ก็มีการฝึกฝน เรียนรู้ เข้าใจ และปฏิบัติมากกว่าบุคคลทั่วไปด้วย

ประการที่สาม แม้ว่าหนังสือเรื่องผู้นำอุดมคติที่ใช้ตัวบทวรรณคดีในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะมีความละเอียดลึกซึ้งในประเด็นต่าง ๆ สามารถยกตัวอย่างสอดแทรกตามประเด็นที่เกี่ยวข้องได้อย่างสอดคล้องกัน โดยผู้เขียนพยายามวิเคราะห์วรรณคดีสองยุคสมัย อย่างไรก็ตามผู้วิจารณ์มองว่าการนำยุคสมัยที่แตกต่างกันมาอธิบายลักษณะผู้นำที่ดูเหมือนจะหยุดนิ่งตายตัวนั้น เป็นเรื่องที่น่าตั้งคำถามอย่างยิ่ง ผู้วิจารณ์มีข้อสังเกตว่าลักษณะผู้นำในอุดมคติของสองยุคสมัยน่าจะมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่นรูปร่างลักษณะท่าทาง และความรู้ความสามารถ ในบทที่ 5 ผู้เขียนสรุปเนื้อหาบทที่ 1-4 แต่ยังขาดความเชื่อมโยงและการสรุปที่น่าสนใจ เนื้อหาเป็นเพียงการสรุปเนื้อหาที่วิเคราะห์เท่านั้น ผู้เขียนสามารถอภิปรายเพิ่มเติมได้มากขึ้นทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงเนื้อหา นอกจากนี้ตัวบทที่เลือกนำมาศึกษาเป็นวรรณคดีประเภทนิทาน ซึ่งลักษณะตัวละคร

แบบเรื่องมีความมหัศจรรย์ ส่วนวรรณกรรมปัจจุบันสัมพันธ์กับการเมืองการปกครอง และลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางการเมืองและสังคม ดังนั้นลักษณะความเป็นผู้นำของวรรณกรรมเรื่องฟองเดือนแก้ว อาจมีความเฉพาะตามแนวทางการความคาดหวังของสังคม ลักษณะผู้นำอุดมคติอาจแตกต่างหรือมีลักษณะร่วมกับวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ยังอาจเชื่อมโยงและอภิปรายร่วมกับการศึกษาของนักวิชาการอื่นๆ ตามที่ผู้เขียนได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ในบทที่ 1 ประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

สรุป

หนังสือเรื่อง “ผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว” ของพอน เพ็งปันยา นักเขียนและนักวิชาการจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีคุณค่าสำหรับผู้สนใจศึกษาวรรณคดีลาวในแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง สังคม และวัฒนธรรม ในฐานะที่วรรณคดีทำหน้าที่สะท้อนสังคม และเสนอภาพสังคมอุดมคติ กล่าวหนังสือเรื่องผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว มีความโดดเด่นและน่าสนใจในแง่ของการพยายามอธิบายลักษณะผู้นำที่สะท้อนผ่านวรรณคดีทั้งสองยุค และชี้ให้เห็นความคาดหวังของสังคมกับสร้างแบบลักษณ์ผู้นำที่ดี นอกจากลักษณะรูปร่างท่าทางที่น่าเชื่อถือแล้ว ยังต้องประกอบด้วยศีลธรรมจริยธรรมด้วย เช่น ความเมตตา ความอดทน ความเสียสละ คุณสมบัติผู้นำเหล่านี้จึงเป็นที่พึงและที่ปรารถนาของประชาชน อย่างไรก็ตามหากผู้เขียนได้เสนอมุมมองเกี่ยวกับผู้นำในวรรณกรรมเพิ่มเติม จะทำให้เห็นลักษณะร่วมและความแตกต่าง และพลวัตของผู้นำในอุดมคติได้ชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

พอน เพ็งปันยา. (2024). *ผู้นำอุดมคติในวรรณคดีลาว*. เวียงจันทน์: สมาคมนักประพันธ์ลาว.